

”Și învăța Iisus într-una din sinagogi sâmbăta. Și iată o femeie care avea de optsprezece ani un duh de neputință și care era gârbovă, de nu putea să se ridice în sus nicidecum. Iar Iisus, văzând-o, a chemat-o și i-a zis: Femeie, ești dezlegată de neputința ta. Și și-a pus mâinile asupra ei, și ea îndată s-a îndreptat și slăvea pe Dumnezeu. Iar mai-marele sinagogii, mâniindu-se că Iisus a vindecat-o sâmbăta, răspunzând, zicea mulțimii: Șase zile sunt în care trebuie să se lucreze; venind deci într-acestea, vindecați-vă, dar nu în ziua sâmbetei! Iar Domnul i-a răspuns și a zis: **Fățarnicilor! Fiecare dintre voi nu dezleagă, oare, sâmbăta boul său, sau asinul de la iesle, și nu-l duce să-l adape? Dar aceasta, **fiică a lui Avraam fiind, pe care a legat-o satana, iată de optsprezece ani, nu se cuvenea, oare, să fie dezlegată de legătura aceasta, în ziua sâmbetei?** Și zicând El acestea, s-au rușinat toți care erau împotriva Lui, și toată mulțimea se bucura de faptele strălucite săvârșite de El.” (Luca 13, 10-17)**

În această pericopă evanghelică vedem **marea milostivire**, iubirea și puterea Domnului nostru Iisus Hristos, îndreptate spre binele femeii necăjite. Vedem în același timp și fățarnicia brutală a mai-marelui sinagogii, auzim o acuzație gravă drept răspuns lui: **“Fățarnice!”**

Ce este fățarnicia? În ce privință l-a muștrat Domnul Iisus Hristos pe acest mai-mare al sinagogii? **Fățarnic este cel care vrea să pară ce nu este de fapt. Fățarnic este cel care poartă masca evlaviei**, fiind în sufletul sau lipsit de orice evlavie. Fățarnic este cel care își exprimă dragostea și loialitatea față de aproapele sau, îi spune cuvinte blânde, bune, lingușitoare, dar în suflet simte ura față de el, urzește rele împotriva lui. Fățarnic este cel care ascunde de oamenii din jur toate pornirile rele, întunecate ale sufletului lui, toate gândurile întinate, și vorbește cu aproapele sau, prefăcându-se iubitor, curat cu inima, neavând nimic rău în sufletul sau.

În ce constă fățarnicia mai-marelui sinagogii, pentru care l-a muștrat grav Domnul Iisus Hristos? În aceea că, fiind unul dintre învățătorii poporului, conducătorul sinagogii se prezenta drept purtător al cinstei și al dreptății, iar în sufletul său nu era deloc așa. În sufletul său, după cum a arătat cuvântul rostit în timpul vindecării acestei femeii necăjite, era nemilos, aspru, neiubitor de oameni, se îngrijea numai de respectarea literei legii, iar duhul legii, de dragoste față de aproapele, îi era străin.

Nu se cuvenea oare că Domnul Iisus Hristos să-l mustre? Da! Și a fost vădit de Fiul lui Dumnezeu cel fără de păcat.

Domnul Iisus Hristos nu putea să nu mustre minciuna și fățarnicia, ci întotdeauna muștră iute și cu manie, pentru că există o sfântă mânie, există mânia poruncită nouă de Domnul, mânia cu care trebuie să ne aprindem când vedem batjocorirea celor sfinte, mânie asemenea celei care l-a făcut pe Sfântul și făcătorul de minuni Nicolae al Mirelor Lichiei la primul Sinod Ecumenic de la Niceea să-l lovească pe Arie peste obraz.

Și preoții Bisericii, după învățătura Apostolului Pavel, trebuie să-i mustre public pe păcătoși. Această intră în obligația și în datoria noastră. Și dacă această este datoria noastră, în ce privință ar trebui să vă muștru pe voi, păstoriții mei?

În multe ar trebui să vă muștru. Dar acum va voi muștră pentru un grav păcat al nostru, nu spun al vostru, spun al nostru – păcatul judecării apropiaților noștri. Pentru că cine dintre voi este liber de acest păcat? Care dintre voi nu a încălcat cuvintele lui Hristos, care interzic judecarea celor de aproape? Cine dintre voi se teme din tot sufletul de aceste cuvinte? Ascultați-le: Nu judecați și nu veți fi judecați. De ce vezi paiul din ochiul fratelui tău, dar nu bagi de seama bârna din ochiul tău? **Fățarnicule, scoate-ți mai întâi bârna din ochiul tău!**

Să nu ne facem vinovați de cumplitul păcat al judecării, fiindcă este un păcat greu, de care cu mare greutate te poți debarasa. A intrat atât de adânc în inimile noastre, încât este greu să ne mai despărțim de el.

Ce să facem atunci? Cum ne putem elibera de acest păcat cumplit? Ne învăță Sfântul Apostol Pavel, spunând: „*În cele din urmă, frații mei, întăriți-vă în Domnul și în puterea Lui*”. Nu nădăjduiți singuri în voi, ci întăriți-vă în Domnul. Numai prin puterea Lui putem scăpa de cumplitul păcat al judecării.

Îmbrăcați-vă cu toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva uneltirilor diavolești, pentru că lupta noastră nu este împotriva sângelui și a trupului, nu împotriva începătoriilor, stăpânilor și stăpânitorilor acestui veac întunecat, ci împotriva duhurilor răutății din văzduh.

Sfântul Luca al Crimeei, *“Predici”*, Editura Sophia, București, 2010 - www.cuvantul-ortodox.ro

6 decembrie – Sf.Nicolae - Cine este Santa Claus? Este un **personaj inventat** prin imitarea caricaturală și lipsită de evlavie a Sfântului Nicolae, cel care îi ajută pe furiș pe cei aflați în nevoie! Se consideră că, **după Războiul de Independență, America** a încercat să se rupă de cultura engleză și să-și creeze o cultură nouă. Conducătorii politici ai **statului New-York** au apelat la rădăcinile lor culturale olandeze (orașul **fusese colonie olandeză**). Olandezii, așa cum se știe, aveau un cult deosebit pentru **Sf.Nicolae, patron spiritual al Țărilor-de-Jos**. Dar americanii, majoritatea protestanți, nu aveau evlavie pentru sfinți, așa că au preluat doar tradiția darurilor Sfântului Nicolae și au inventat un personaj rotund, cu barbă stufoasă și pipă în colțul gurii, asemenea unui olandez! Din Sf.Arhiepiscop Nicolae au păstrat numai numele, și acesta transformat: **Santa Claus**. Restul amănuntelor poveștii, locuința la Polul Nord, spiridușii care îi pregătesc cadourile, renii care îi trag sania, au fost inventate treptat, până la sfârșitul secolului al XIX-lea. Au fost scrise poeme și romane, s-au făcut caricaturi. Iar copiii au crescut iubind un moș îmbrăcat în roșu care le aduce daruri, uitând, uneori, că **cel mai mare dar pe care ni l-a făcut Domnul este faptul că Fiul lui Dumnezeu S-a născut într-o iesle sărăcăcioasă, ca să ne mântuiască**, iar sfinții Săi sunt singurii care dăruiesc milă și ajutor fără să ceară vreo plată, după exemplul Celui care S-a sacrificat pe Sine pentru noi ... Voi, copii, rămâne să alegeți pe cine iubiți: pe Sfântul Nicolae sau pe Santa Claus? (**Ana Pascu, Muzeograf** la Muzeul Național al Țăranului Român)- www.sfantatreimeghencea.ro

7 decembrie – Sf. Ambrozie (+ 397) : *“Pe Tine, Dumnezeule, Te laudăm, Pe Tine, Doamne, Te mărturisim, Pe Tine, pea veșnicule Părinte, tot pământul Te slăvește. Ție, toți îngerii, Ție cerurile și toate puterile; Ție, Heruvimii și Serafimii, cu neîncetat glas îți strigă: Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Dumnezeu Savaot! Pline sunt cerurile și pământul de mărirea slavei Tale; Mântuiește Doamne poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta și paște-o pe dânsa și-nalță-o în veci. Spre Tine Doamne am nădăjduit, să nu ne rușinăm în veci. Amin”*

Notă: După unii teologi, imnul Sf. Ambrozie este atribuit unui străvechi român, Sf. Niceta Remesianul.

7 decembrie – Sf. Mucenită Filoftea - S-a născut pe la începutul sec. al XIII-lea în orașul Târnovo (din Bulgaria), pe atunci capitala "imperului româno-bulgar". I s-a dat din botez numele "Filoftea", care înseamnă "iubitorea de Dumnezeu". După moartea sa moaștele ei au rămas la Târnovo și au fost aduse în Țară Românească după 1393, când țaratul bulgar de la Târnovo a fost ocupat de turci. De aici au fost duse la Vidin, până prin 1396. Pentru a nu fi profanate, au fost oferite domnitorului Mircea cel Bătrân (1386-1418), care le-a așezat în biserica Sf. Nicolae din Curtea de Argeș, ctitoria domnitorilor Basarab I întemeietorul și Nicolae Alexandru, fiul sau. Moaștele Sfintei au rămas acolo până în 1893, când au fost mutate în bisericile Sf. Gheorghe, apoi Adormirea Maicii Domnului-Olari, din aceeași localitate. În timpul primului război mondial au fost duse în paraclisul mănăstirii Antim din București. După încheierea războiului au fost readuse la Curtea de Argeș, dar de această dată în marea biserică ctitorită de Neagoe Vodă Basarab. Din 1949 au fost mutate în paraclisul din incinta acestei biserici, unde se găsesc și azi. În felul acesta, Sf. Filoftea a devenit o adevărată ocrotitoare a Țării Românești.

Pr. Prof. Dr. Mircea Păcurariu

www.crestinortodox.ro

Departa, aproape, colinde, colinde...

(Pr. Constantin Necula) www.crestinortodox.ro/editoriale

Nu, nu spre cartea de bucate trebuie să ne ațintim privirea. Nu, **nu dinspre cele ale pântecelui vine greutatea postirii**. În nemernicia alergării noastre prin lume, avizi de bani și funcții, sclerozați sufletește de drama unor zile stresante și mincinos-fericite, gălbejiți la suflet de invidie am uitat că pentru a posti se deschide Scriptură și sufletul, se caută adevărata Hrană, dumnezeieștile Taine, și se vindecă gălbejeala sufletească prin transfuzia de Sânge și Trup dumnezeiesc, aceea care redă culoare vieții și bucurie acesteia.

Amețea de sensuri în care se va zbate mare parte din mass-media românească, amestecând postul în toate aberațiile regimurilor extrem orientale, în filosofii ale pântecelui ascunse după ifose de olimpism macabru va influența mare parte din modul nostru de a gândi sau regândi postirea. Pentru că ni-s mai ușor de ținut cuvintele oamenilor decât rânduiala Părinților, căutăm lesne sănătate în regimuri alimentare, amestecând învățătura creștină când cu reiki, când cu naturisme ieftine, când cu snobisme misticoide, absurde și vulgare prin înfatuarea lor, de genul radiesteziei sau astrologiei.

Pentru creștin, postul nu-i alta decât bucurie. O parte din cale, nicidecum finalul, un mijloc, nicidecum o finalitate dintr-aceea care te cheamă la gestul orgolios de a te bate cu pumnii în pieptul nesmeririi tale. Ați remarcat că acolo unde se practică o asceză neechilibrată sau fals construită pe Hristos, cresc orgoliile, se construiesc școli de postitori după rețete, se amestecă încruntările snoabe cu ridicarea de sprânceană moralistă, se caută a se șlefui individul în detrimentul persoanei. Astfel de excese au găsit boli peste tot, așa cum excesul de teologhisire pe seama exorcismelor află draci în toate ungherele lumii.

Atenția postirii nu înspre excesivă rețetare a alimentației se îndreaptă. A posti este, dacă vreți, formă primară a verbului „a te împărtăși”, în sensul în care postim să ne împărtășim, nu doar să slăbim sau să ne însănătoșim. Nimeni nu poate nega rostul vindecător, taumaturgic, al postirii, dar trebuie înțelese: **postul creștin nu ne vindecă de boală; postul creștin ne vindecă de moarte!** Căci **finalitatea lui nu-iuciderea trupului, ci transfigurarea acestuia**, umplerea lui de lumina Învierii, aceea care face prezent Betleemul în fiecare clipă a vieții.

Cum ne-a ajuns postul, așa ne-au ajuns și colindele. Fade, repetate mașinal, amestecate cu americanisme ieftine, nerostite până la capăt. Nu mă credeți? Cercetați și vedeți ce colind mai știți până la capăt? Ce poezie de Crăciun va mai aduce aminte de curăția copilăriei? La modul de desen-animat în care-l tratăm pe Moș Nicolae sau la modul piețar în care-l plimbăm printre valorile copiilor noștri pe Moș Crăciun am ajuns de râsul celui mai de ras dintre cei care râd de noi. Falnica prăznuire a Crăciunului românesc a pălit printre stanioluri și artificii, în armonii de colinde manelizate, retardate produse ale unei culturi retardante, **amestecând Taina Nașterii Domnului cu toate sloganurile publicitare** ale unei economii sărăcite de inițiativa, plină de **copy paste** dinspre anorexica propunere culturală americană spre bulimică și ipohondră cultură europeană. Nu. **Măcar postul acesta refuzați să va țineți sufletul departe de Dumnezeu!** El ne locuiește betleemica alcătuire de asceză și cunoaștere ce ne este mărturia creștină. Fără rețete, **cu moartea pe moarte călcând. Sensul Nașterii Sale deplin în Înviere arătându-se.** Colinde, colinde...

Invitație: Duminică, 13 decembrie 2015, suntem invitați la parohia Sf. Harambie Belu să participăm la Sf. Maslu de obște

Programul săptămânii 6 decembrie – 13 decembrie 2015

	Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	6 Decembrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Tămăduirea femeii gârbove și Sf. Nicolae) – Pr. Ticu
Duminică	6 Decembrie	17 - 18	- Acatistul Sf. Filoftea – Pr. Dragoș
Luni	7 Decembrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Sf. Mc. Filoftea) – Pr. Dragoș
Luni	7 Decembrie	17 - 18	- Acatistul Sf. Arhangheli – Pr. Ticu
Marți	8 Decembrie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	9 Decembrie	9 - 10	- Sfințirea mică a apei – Pr. Ticu
Joi	10 Decembrie		
Vineri	11 Decembrie	9 – 11	- Taina Sf. Maslu
Vineri	11 Decembrie	17 – 18	- Slujba acatistului – Pr. Ticu
Sâmbătă	12 Decembrie	8 – 11	- Sf. Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr. Ticu
Sâmbătă	12 Decembrie	17 – 19	- Vecernia duminicii a 28-a după Rusalii – Pr. Dragoș
Duminică	13 Decembrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Pilda celor poftiți la cină) – Pr. Dragoș
Duminică	13 Decembrie	17 - 19	- Sf. Maslu la parohia Sf. Haralambie Belu (Pr. Gheorghe Dogaru)